

ד' אמות של

ב"ה, "הלכה" גליון 79
כ כסלו תשס"ה לפ"ק

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורה חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרושב)

גליון יומי להיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

איתא במשנה עירובין (פרק ד' משנה א), מי שהוציאוהו גוים, או רוח רעה

- אין לו אלא ד' אמות. בשם הרבי

ר' בונם ז"ל, על הגמרא (ברכות ח ע"א), מיום שחרב בית המקדש,

אין לו להקב"ה בעולמו, אלא ד' אמות של הלכה בלבד.

היינו, מזמן שהקדושה נתגרשה

כ"כ אצל כל אדם, וצריכין

לראות שלהיכן שהולכים - לא

לצאת מד' אמות של הלכה, של

תורה. וזהו, מי שהוציאוהו גוים או

רוח רעה, אין לו אלא ד' אמות. שזהו

העצה, שבכל הגילגולים צריכין

להחזיק במשפטי התורה. [אמרי

אמת גור, בראשית תרפ"ט, לבסוף].

(קול מבשר ח"ב, ברכות)

